

Underbilag a til Bilag I.**BRÆNDELSNÆVNET**

Holmens Kanal 4.

Naar jeg ikke ønsker at gaa med til den foreslaaede Lovgivning med Hensyn til Tørveproduktionen for 1920, er det, fordi det efter min Opfattelse ikke er paa-krævet.

Det der maa tilsigtes er at fremskaffe 1) den størst muligt Mængde Tørv og 2) til en passende Pris.

Med Hensyn til det første er der ikke og kan der heller ikke være Tvivl om, at Maalet bedst og sikrest naas ved at give Handelen fri. Der vil da blive produceret endog meget store Mængder af Tørv. Men netop herigennem vil man ogsaa have i hvert Fald nogen Garanti med Hensyn til det andet Punkt, at Priserne ikke blive altfor urimeligt høje. Det er muligt, at der kan komme en foreløbig Stigning, men efterhaanden som Produktionen forøges, vil Prisen sikkert derigennem regulere sig selv.

Ved fastsatte Maksimalpriser vil den daarlige Tørv altid blive favoriseret, fordi Analysering af Tørvene ikke altid finder Sted, og den daarlige Tørv bliver derved ganske naturligt i mange Tilfælde betalt med Maksimalprisen. Dette uheldige Forhold vil modvirkes, naar Handelen gives fri, idet der da ikke vil blive betalt saa høje Priser for den mindre gode som for den gode Tørv, men det vil igen have til Følge, at den mindre gode Tørv i hvert Fald i nogen Grad vil trykke Prisen paa Tørv i det hele taget.

Det er endelig indlysende, at en Genoptagen af den tildels forladte Lovgivning paa dette Omraade med Ekspropriationskommissions Tillidsmænd etc. vil paaføre Statskassen ikke ringe Udgifter.

Jeg mener derfor, at vi ved at give Handelen fri opnaar det, der tilsigtes: stærk Tørveproduktion og deraf følgende rimelige Priser, som endda kan komme til at ligge lavere end de foreslaaede Maksimalpriser. Desuden undgaar vi unødvendige Indgreb i denne Virksomhed og sparer endelig Statskassen for ikke ubetydelige Udgifter.

Af de anførte Grunde mener jeg derfor ikke at kunne tiltræde de udarbejdede Forslag til Lovgivning paa dette Omraade.

Jens Westergaard.